

ROZHOVOR S VÝTVARNÍKEM ZE ZŠ V PLZNI

L.: „Představte si jakékoliv výtvarné dílo, ke kterému máte kladný vztah. A teď ho zkuste popsat, jak na Vás působí?“

Sofie: „Jedná se o dílo Clouda Moneta. O lekníny. Soubar děl z té jeho zahrady. O jeho pocity. Samé kladné pocity. Je to takové jarní, svěží. Pozitivní pocity, jako je třeba dobrá nálada. Nabíjí mě to energií.“

L.: „Naopak teď si představte výtvarné dílo, kde pociťujete negativní myšlenky?“

Sofie: „Jedná se o dílo Francoise Bacona. Je to takovej papež. Je trochu strašidelný. Člověk si myslí, že je jako ve snu. No, v strašidelném snu. Není to nic příjemného. Opoti dílu Clouda Moneta.“

L.: „Představte si. Navštívila jste galerii na zdi byl vystaven zcela bílý obraz. Co si o tom myslíte?“

Sofie: „No. Jako nejdřív jsem zaskočena, a pak přemýšlím, co chtěl ten autor říst. Jestli ten divák si to má domyslet, jeho myšlenku. Nebo naopak už je všechno řečeno. A on vlastně nemá nic, co říct. Že už je vlastně všechno zodpovězeno. A že už neexistuje žádná otázka ani odpověď, která by se mohla zodpovědět. Už není, co říct.“

L.: „Dobře. Došla jste někdy k závěru, že se v daném momentě, kdy se díváte na nějaké umělecké dílo, nemohla rozhodnout, jestli na Vás působí pozitivně nebo negativně? U jakého díla, či směru?“

Sofie: „No asi existují nějaká takováhle díla. No spíše si nevzpomenu na nějaké autory. Spíše to jsou autoři takový neznámí. Když se podívám na nějaké dílo. Jednotlivě působí pozitivně a v druhou chvíli negativně. Jako trochu se přesouvám z jedné strany na druhou. Není to nic, že bych si o tom díle nic nemyslela. Vždycky tu něco je. Ale nedokážu to popsat.“

L.: „Hm. Co si představíte pod pojmem estetika?“

Sofie: „Je to takový těžký. Estetika jako kladné působení na člověka. Harmonický celek. To je asi všechno. Asi harmonický celek je estetika.“

L.: „Ovlivňují Vás názory ostatních, při rozhodování, jestli je dané dílo hezké nebo ošklivé?“

Sofie: „Asi určitě, protože každýho ovlivňují názory ostatních. Vždycky si poslechnu názor. Pak si ho nějakým způsobem dám dohromady s tím svým. A pak se snažím hledat východisko mezi těmito dvěma názory. Pokud nejsem přesvědčena o svém názoru, že je ten správný.“

L.: „Znechutil Vám někdy, někdo, nějaké umělecké dílo tak, že jste se ani na to dílo už nemohla

podívat? “

Sofie: *„Ne.“*

L.: *„V dotazníku jste odpověděla na otázku: „Kdyby jste měl/-a možnost setkat se s nějakým významným umělcem. Který by to byl z těchto osobností? Vaše odpověď byla E. Manet. Kdo by byl v opozici k tomuto umělci, s kým se nechcete setkat?“*

Sofie.: *„S kým bych se nechtěla setkat.“*

L.: *Kdokoliv Vás napadne.“*

Sofie: *„No asi Salvator Dalí. Ten je mi odporný. Jako člověk. Ne jeho dílo.“*

L.: *„Když Vám řeknu Vincent van Gogh, Picasso a Duchamp? Co Vás napadne? Jedním, dvěma slovy.“*

Sofie: *„V. van Gogh. Veselost. Picasso. Různorodost. Mnohost.“*

L.: *„A Duchmp?“*

Sofie: *„Rozdělení. Kostičkování.“*

L.: *„Kde se podle Vás nachází hranice umění?“*

Sofie: *„Už nikde. Neexistuje hranice mezi uměním, filozofií a životem. Neexistuje. Všechno je umění, bych řekla. Vše je živé.“*

L.: *„Váš názor na souúčastnou uměleckou tvorbu?“*

Sofie: *„No je taková nekompaktní. Já mám ráda kompaktnost ve směru jako v impresionismu. A dnes je to takový všechno všehochuť, od všeho něco. Všechno dohromady. Dám to prostě tak, jak se mi to líbí.“*

L.: *„Co si představíte pod pojmem estetické preference?“*

Sofie: *„No, co komu se líbí, nebo nelíbí“*

L.: *„Děkuji.“*